

मानुषत्वं गतो विष्णुः शण्डास्त्रोत्तरं पुनः ॥ ५६ ॥

इति मार्कण्डेयपुराणे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

पञ्चमोऽध्यायः ।

पश्चिम ऊचुः ॥

त्वष्टृपुत्रे हते पूर्वं ब्रह्मन्निन्द्रस्य तेजसः ।
 ब्रह्महत्याभिभूतस्य परा हानिरजायत ॥ १ ॥
 तद्धर्मं प्रविवेशाय शाकृतेजोऽपचारतः ।
 निस्तेजाश्चाभवच्छक्रोधर्मं तेजसि निर्गते ॥ २ ॥
 ततः पुत्रं हतं श्रुत्वा त्वष्टा क्रुद्धः प्रजापतिः ।
 अवलुञ्च्य जटामेकामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥
 अद्य पश्यन्तु मे वीर्यं त्रयो लोकाः सदेवताः ।
 स च पश्यतु दुर्बुद्धिर्ब्रह्महा पाकशासनः ॥ ४ ॥
 स्वकर्माभिरतो येन मत्सुतो विनिपातितः ।
 इत्युक्त्वा कोपरक्ताक्षो जटामग्रौ जुहाव तां ॥ ५ ॥
 ततो वृचः समुत्तस्थौ ज्वालामाली महासुरः ।
 महाकायो महादंष्ट्रो भिन्नाञ्जनचयप्रभः ॥ ६ ॥
 इन्द्रश्चरमेयात्मा त्वष्टृतेजोऽपहृंहितः ।
 अहन्यहनि सोऽवर्द्धदिषुपातं महाबलः ॥ ७ ॥
 बधाय चात्मनो दृष्ट्वा वृचं शक्रो महासुरं ।
 प्रेषयामास सप्तर्षीन् सन्धिमिच्छन् भयात्पुरः ॥ ८ ॥